

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4778/2019
28.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божицара Вујичића, др Илије Зиндовића, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Петровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2730/19 од 07.08.2019. године, у седници одржаној 28.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2730/19 од 07.08.2019. године, применом члана 404. ЗПП.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2730/19 од 07.08.2019. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2730/19 од 07.08.2019. године, ставом првим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде на основу признања Вишег суда у Јагодини П 17/19 од 27.03.2019. године, тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 6.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате, а ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове жалбеног поступка од 12.000,00 динара.

Против правноснажног решења другостепеног суда тужилац је изјавио посебну ревизију, у складу са одредбом члана 404. ЗПП, ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и новог тумачења права.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по

оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за уједначавање судске праксе, ново тумачење права или разматрање правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, везано за одлучивање о накнади трошкова поступка, па тиме нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиоца побија се само решење о трошковима поступка.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП. Међутим, када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његов главни захтев, то је и ревизија тужиоца недозвољена.

Приликом одлучивања Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначено решење о трошковима поступка, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена законска одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека - према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

Како тужилац ревизију изјавио (само) против решења о трошковима поступка, против које одлуке ревизија није дозвољена применом члана 420. став 2. у вези члана 28. ЗПП, то у конкретном случају нема места примени ни члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић